

SECTIO II.
DE
VENENIS QVIBVS DAM
E REGNO MINERALI.

CAP. I.
DE
MERCVRIO PRAECIPITATO RVBRO.

§. XXXI.
EXPERIMENTVM I.

DX. Ian. hora meridiana, Cuniculo iuniori, masculo, Mercurii praec. rubri grana X. frustulo folii brassicae obuoluta, digito in os intrudi. Post horam nihil adhuc incommodi pati visus est. Hora II. permulta liquidiuscula depositit excrementa. De brassica oblata nihil deuorauit, ceterum satis vegetus adhuc fuit. Hora III. valde fuit imbecillis, oculis ferre semper instar dormientis clausis. Cum dubitarem, veneno ne, an magis vehementi, cui expositus erat, frigori, id tribuendum sit, in cubiculum bestiam translocaui. Hora V. iterum satis alacris fuit, nullas habuit sedes nihilque euomuit, nihil autem quoque deuorauit. Altero mane mortuum inuenio. Aperatum cadauer foetidissimum spirabat odorem, ac si ante longum tempus mortuum iam fuisset animal. Ventriculus valde erat distentus, multis punctis atro-fuscis notatus: Vasa eius sanguinea in curuatura maiori sanguine

guine atro turgida, in curuatura minori, ad medianam partem vsque, eleganter rubra, qui color autem post breue tempus in atro-fuscum mutabatur. Apertus ventriculus brassica fuit plenus, multis stigmatibus gangraenosis, praesertim ad orificium superius, obfessus. Hepatis lobus sinister, in superficie interna, coloris ex albo sulphurei. Lien atris quibusdam maculis notatus. In intestinis nihil praeternaturale, nisi vasa sanguinea praeter modum turgida. Aperto thorace omnia vasa atro sanguine valde erant oppleta.

EXPERIMENTVM II.

D. XXX. Apr. hora meridiana Caniculae melleae, iuueni, Mercurii praec. rubri scrupulum cum aqua exhibui. Primum circumcursitauit laete, sed paulo post ex improviso primo Mercurio tintam, dein albam spumam iterato copiose reiecit, persistentibus vomititionibus cum querulo murmure, anhelatione et inquietudine summa, accendentibus subinde horroribus. Postea contracto truncu tristis iacuit toto eo die, redeuntesque passa est subinde conatus vomendi, interdum cum successu, ad horam vsque V. Cibum quoque eo die recusauit, vix butyrum lingens, ad carnes nauseans. Sequenti die praeter diarrhoeam nihil mali reliquum fuit, et postea pristinam omnino sanitatem recuperauit.

CAP.

* * *

CAP. II.

DE
MERCVRIO PRAECIPITATO ALBO.

§. XXXII.

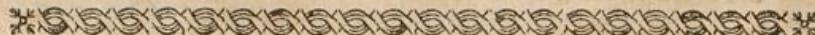
EXPERIMENTVM I.

D. XX. Febr. hora pomeridiana IV. cum dimidia, Cani molosso, qui praecedente die semen colocynthidis absque effectu acceperat, infudi Mercurii praecip. alb. cum aqua diluti scrupulos duos. Post quadrantem horae nifus vomendi habuit, eiulauit, linguam exseruit, naresque lambit. Paulo post massam albam subuiscidam cum frustis panis euomuit. Post horae quadrantem, et si omnem operam adhibui, ut vomitus cohiberetur, iterum spumam albam cum frusto panis euomuit. Paulo post iterum vomuit. Versus horam VI. aluum deposuit foetidiissime olentem. Post aliquot minuta iterum excrementa tenuia, fusca, horrenda copia exonerauit. Paulo post nonnihil albae spumae vomuit. Hora VI. cum dimidia tribus vibus mucum spumosum, ex albo flauescentem, magna copia expurgauit. Hora VIII. panem oblatum respuit. Hora X. auide cibum deuorauit, et omnino conualuit.

§. XXXIII.

Etsi hae calces mercurii salinae non adeo virulenta sint, ut mortem facile producant; attamen prud-

dentior Medicus ab vsu earum interno abstinebit,
cum scilicet non desint alia remedia, quibus eadem
tutius et iucundius efficere valeamus.

CAP. III.
DE
VIRIDI AERIS.

§. XXXIV.
EXPERIMENTVM I.

D. XVI. Febr. hora a meridie prima, eidem cani, cui praecedente die Amygdalae amarae exhibitae, ad pristinam sanitatem penitus restituto, Viridis aeris scrupulum dimidium cum aqua inuita infudimus. Illico vehementes ad vomendum conatus passus est, pauloque post spumam niveo-virescentem, pellucidam, euomuit. Conatus persistunt, sed sine effectu. Quadrante horae dimidio elapso iterum eiusmodi spumam, maiorem aeruginis copiam continentem, euomuit. Vehementissimos iterum vomendi nisus habuit, sed nihil nisi aliquid viscidæ spumæ fecutum est. Vrinam paulo post copiose misit. Hora III. cum dimidia omnem cibum et aquam respuit. Hora IV. carnem et ossa molliora deuoravit. Hora V. aquam hausit. Hora fere VII. aquam audiſſime hausit, carnem vero ei oblatam recusauit. Paulo post rediit vomendi nisus aliquoties, et respiratio conuulſiō-tufſiculosa,

siculosa, quae inde a sexta fere cessauerat, leuiori strepitu subinde audito. Hora VII. cum dimidia conatus ad vomendum, sed semper absque omni effectu. D. XVII, XVIII & XIX. interdum rediere nisus vomendi. Tussim illam conuulsiuo-tussiculosam fere sine interruptione passus est, praesertim quando panem deuorabat. D. XX, in eodem adhuc statu fuga sibi consuluit.

EXPERIMENTVM II.

D. XXVI. Febr. hora VI. vespertina, Cuniculo masculo, aetatis circiter trium mensium, Viridis aeris grana circiter V. ad VI. in f. q. lactis et aquae infudi. Respirationem paulo post cum forti strepitu peregit. Hora X. strepitus iste valde augebatur. Altero autem mane et sequenti tempore vegetus fuit, et appetitum habuit satis validum. Fortassis brassica, quam paulo ante magna copia ingurgitauerat, veneni vires infregit.

EXPERIMENTVM III.

Die ultimo Martii, hora post meridiem prima, Cani extrario hybrido, masculo, Viridis aeris aquae infusi grana XVI. exhibui. Statim pauxillum spumae virescentis vomitu excreuit. Porro vomere constricta gula prohibitus, hinc anxius decubuit in latus et resurgens confedit, prono ad vomendi nisus capite. Paulo post bis parce similem pituitam eiecit, prohibitus, ut videbatur, retinaculi breuitate. Post horae fere quadrantem frequentes vomendi nisus torquebant miserum; perpetuusque erat anhelitus vehemens, et

et suspiria anxia rauceque murmurantia. Sedebat inter haec demisso capite. Subinde vagiit. Post horam dimidiam abhinc reuisens eum inueni semianimum, in latus prostratum et vix spiritum raro anhebitu ducentem, accedente subinde labore ad vomitum. Os viridi pituita plenum. Oculi clausi. Breui post periit, effluente post mortem lympha rubente seu sanguinolenta. Pulmones, dissecto cadavere, passim fugillati, spuma aereque multo turgidi. In pulmonis dextri exteriori superficie media glandula scirrhosa, tabae aequalis. In corde crux et sanguis ater, copiosus. Ventriculus cibis, praesertim pane, plenissimus, a Viridi aeris minime tintatis: Interna superficies dilute atro-rubebat, et contracta erat in paruulas rugas, villosa inter rugas maiores. Intestina et omnia reliqua fana.

§. XXXV.

Aeruginem veneni nomen facile mereri, experimenta haec doceri videntur. *Aerugo*, inquit PAVL. DE SORBAIT, propter erosionem et cruciatum spirandi meatus occludit et suffocat. r)

CAP.

r) *Vniuersitatis Medicorum App. de Venen. p. 555.*

CAP. IV.

DE

AVRIPIGMENTO.

§. XXXVI.

EXPERIMENTVM I.

D. XVI. Febr. hora pomeridiana III. Cuniculo adulto, sexus foeminini, pulueris Auripigmenti grana X. cum aqua infudi. Nihil inde mali in eo obseruatum est, nisi forte quod auris dextrae musculus arrector altero die paralyticus visus est, foecumque odor alliaceus.

§. XXXVII.

Auripigmentum nullo modo inter venena locum mereri, profitetur FRID. HOFFMANNVS; siquidem inquit: *Auripigmentum caret sapore acri, neque cuti admotum septicam et psilotram vim exserit, nisi calx viua admixta fuerit. Caret omni draistica purgante et emetica virtute, multo minus animantium vitam destruit, quod frequenti experimento compertum habemus, dum illud non tantum ad drachmam, sed etiam ad unciam dimidiā canibus et felibus sine omni noxa obtulimus, in quibus etiam postero die sectis nulla intra primas vias mutatio conspecta fuit.* s)

CAP.

s) Operum Supplement. II. p. 741.

G

CAP. V.
DE
TARTARO EMETICO.

§. XXXVIII.
EXPERIMENTVM I.

D. XVI. Febr. post horam II. pomeridianam eidem Cuniculo, cui praecedente die amygdalae amarae sine effectu oblatae erant, Tartari emetici grana V. cum paucula aqua infudi inuita. Brassicam statim deuorauit et laete habuit vsque ad noctem. Nihilominus altero mane hora IV. mortuus in dextro latere iacuit. Statim tunc cultro anatomico illum subieci, et vidi vesicam vrinariam vrina flava plenam; flatus et foeces in intestinis; vasa ventriculi et intestinorum sanguine vacua; in ventriculo flatus et chymum flauo viridem, hisque remotis passim areas inflammatas foueolasque erosas; hepar pallide rubrum; bilem tenuem subrubicundum; pulmones sanguine vehementer fugillatos, ita, vt atri variegatique apparerent; cordis ventriculos atque auriculas sanguine atro, coagulato, turgidissimos.

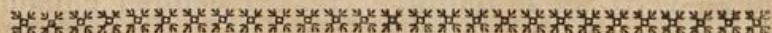
§. XXXIX.

Ex hoc experimento apparere videtur, medicamenta emetica, si per vomitum haud eliminantur, lethalia producere symptomata posse.

§. XL.

Memorabile et a nemine, quantum scio, obseruatum phoenomenon ex hisce experimentis didici,
Cuni-

Cuniculos non vomere, neque enim Nux Vomica, neque Scilla, neque Amygdalae amarae, neque Gummi gutta, neque Mercurius praecip., neque Aerugo, et ne Tartarus quidem emeticus cuniculis meis vomitum excitare potuerunt. In causam huius phoenomeni inquirere, huius loci non est.

CAP. VI.

DE

SACCHARO SATVRNI.

§. XLI.

EXPERIMENTVM I.

D. XX. Febr. ante horam II. pomeridianam, eidem cani, qui ante aliquot dies radicem Napelli acceperat, ad pristinam sanitatem penitus restituto, Sacchari Saturni in aqua soluti drachmam infudi. Paulo post aluum depositum. Post semihoram vomuit spumam albam, non tenacem, cum eiulatibus. Hora VI. panem deuoravit et dehinc bene se habuit.

EXPERIMENTVM II.

D. I. Mart. hora XI. antemeridiana, eidem cani Sacchari Saturni drachmam in f. q. aquae soluti rursus infudi. Hora vespertina VIII. panem oblatum omnino respuit, ceteroquin satis laete habuit, et die sequenti plane conualuisse visus est.

EXPERIMENTVM III.

D. VI. Mart. hora pomeridiana II. eidem porro drachmam cum aqua infudi. Paulo post panem deuorauit. Postea sensim extenuatus fuit, ceteroquin satis bene se habere visus est, cibumque appetit, vsque ad d. IX. Hoc enim et sequenti saepe eiulauit, cibum vero adhuc sumfit. D. XI. semper eiulauit, cibum respuit, et sensim sensimque imbecillior factus, isto die, hora pomeridiana II, extinctus est. Aperto cadavere sequentia obseruaui: Vesicam vrinariam contractam, vacuam: Vasa mesenterii sanguine atro turgida: Intestina in quibusdam regionibus inflammatam: Renes, Lien, Hepar, ut in statu sanitatis. Ventriculus erat cibis refarctus, interne subinflammatus: Lobi autem pulmonum, in extremis praesertim oris, permultis tuberculis duris obfessi, et in quibusdam locis sanguine fugillati. Ventriculi cordis eiusque auriculae sanguine atro-rubente, sed tenui et fluido turgebant.

EXPERIMENTVM IV.

D. I. Apr. mane hora IX. cum dimidia Caniculo meliteo, mari, Sacchari Saturni scrupulum dimidium aqua solutum exhibui. Inquietus inde valde visus ac cibum potumque respuens, breui post spumam viscidam, niueam, satis copiose euomuit, subsecuta continua tussi et conatibus ad vomendum; inter quae sedit demisso capite. Rarescebant post horam X. vomituritiones. Semihora elapsa pauxillum spumae rursus extorsit. Hora XI. subinde tantummodo redibant symptomata, sed prioribus longe mitiora.

Quietus

Quietus ceterum factus est. Hora XI. cum dimidia rediere priores nisus, breui tamen cessantes. Post horae quadrantem aliquantum pituitae albidae euomuit, vix spumosae. Similem copiosorem hora XII, reiecit, post magnos labores. Hora pomeridiana I, escam respuit, aliquando cum horrore, tumque saepiuscule vomituriit. Post horam I. vomuit aliquoties, sed parce. Quieuit hinc ad III. vsque, vbi rediere tormenta. Post horam IV. lacte saturatum panem sumsis impigre. Septima hora vomitu tentatus saepe, cibum tamen oblatum, quamuis parce, cepit. Postea praeter tussim nihil mali sentire visus est.

EXPERIMENTVM V.

D. IV. Apr. hora V. pomeridiana eidem pharmaci eiusdem grana fere VI, cum reliqua ex ore expuerer atque nulla vi ad deglutiendum adigi posset. Tussit dehinc vehementius, quam interuallo primi ad IV. Aprilis fecisset. Iugulatus est d. VI. Apr. In sectione nihil memorabile fuit, praeter maculas binas fugillatas atroque rubentes in pulmone sinistro, in lobo nempe superiori et in medio infimi, ad exteriorem utriusque superficiem. Substantia iis locis alte fugillata atque granulis duris (glandulis scirrhosis?) intertexta. Pulmo alter erat integerrimus: Ventriculus intus ad arcum maiorem subinflammatus.

EXPERIMENTVM VI.

D. XVII. Maii hora matutina VIII. cum dimidia, Caniculo meliteo, sex circiter annorum, Sacchari Saturni drachmam vnam et dimidiad cum aqua in-

fudi. Clamauit et solutus inquiete circumcursitauit. Post minuta aliquot prima vrinam copiose emisit. Cursitans deinde crebris vicibus vomuit spumam laete rubente sanguine tintam. Horaque IX. magnam eius copiam vna cum graminis glomere vno nisu et vomitu fere vltimo eiecit. Paulo post fluida alii excrementa exigua copia eliminauit. Quieuit hinc vsque versus X, abdomine conuulsue et stertorose respirans. Rediere tum aliquoties singultus et vomendi nisus, secuta paucissima spuma. Hora X. cum dimidia quiritauit subinde. Versus horam XI. pedibus vacillantibus posterioribusque praesertim imbecillisbus incedere coepit, ruetauit cum boatu, conciditque in latus flaccidis collo et artubus. In pedes subleuatus haud diu stare potuit. Interdum piae anxietate sponte surgens ex vno angulo in alterum, aut in aliud conclaue, titubante gressu, corruens statim, ferebatur. Toto temporis spatio conuulsua fuit respiratio, cum captatione aeris aperto vicissim ore, et respiratione anxia. Crescebant symptomata post meridiem. Tum rigidiusculis artubus et frigidus in dextro latere iacuit, clausis oculis aegre captans aerem. Post horam primam extensis artibus placide extinctus est. Ex mortui ore, compresso abdomine, sincerus manabat sanguis fluidusque. Sectione facta postridie vasa subcutanea et omnium maxime infimi ventris, intestinorum ventriculique, etiam minima, sanguine turgentia conspiciebantur. Oesophagus intus rubicundus, in ventriculo et cardia pituita spumescens sanguinolenta, superficies villosa lacerata et abrasa. Materia duodenum copiose impleuerat bile tinteta aut

albida;

albida; duodenum ipsum corrosum et quasi vulnus vnum. Materia ista albida orta erat ex abrasione tunicae villosae et spiculis saturninis albidis. Leuius rubebat inflammatione ieiunum. Ileon liuidum erat et versus finem inflammatum, plenum abraso muco et viuis copiosisque taeniolis. In recto mucus puniceo-sanguineus. Pulmo dexter atro-liuidus effusoque sanguine fugillatus, maculisque albidis varius; sinistri lobus inferior fugillationibus varius, superiores liudi. Cor magnum sanguine non nimis refertum.

EXPERIMENTVM VII.

D. XIV. Maii hora pomeridiana III. cum dimidia, Caniculo meliteo, annum circiter nato, vegeto, Sacchari Saturni grana V. ex aqua dedi. Vnde laetus fuit ut antea, imo laetior.

D. XV. hora pomeridiana IV. eidem grana X. cum lacte dedi. Tum tussit subinde, ob guttulam forte tracheae illapsam, ructauitque interdum.

D. XVI. hora XII. cum dimidia eidem grana XV. cum aqua infudi, unde nulla secuta symptomata, nisi quod subtristis fuerit.

D. XVIII. hora a meridie prima eidem satis bene pasto Sacchari Saturni scrupulum intrusi, superinfusa aqua. Tristiusculus factus est, et elapso nondum horae quadrante spumae albae magnam vim eru&ttauit, fecutis assutis cibis, quos tamen statim cum ipsius spumae parte iterum abliguriuit. Postea iterum vomuit, iterum-

iterumque maximam eorum, quae reddiderat, partem depastus est.

D. XX. eundem grana XXX. deglutire coegi; ex quo cursitans iterato sternutauit. Tum lactis paullum superbibendum dedi, dein, ligato ore, ne euomeret, eum dimisi. Tremuit vixque elapsis duobus minutis primis spumam albam copiosam, muco purulento mixtam, vomuit bis iterumque cum validissimis corporis vndulationibus. Meridie cibum tamen sumsit, nec male amplius habuit, nisi quod subinde tussiret.

D. XXII. eidem scrupulos duos cum aqua exhibui. Inde post horae fere quadrantem, quo tenipore tristiusculus fuerat, validissime ter aut saepius spumam albam vomitu extrudit, dein bene habuit. Cum post haec aliquoties per diem sine cibo inclusus fuisset et aude postea semper vesceretur, tandem d. XXX. Maii eum obseruaui cibos nauseare, et vix quidquam, praeter aliquot asparagi turiones, quas adamabat, et farciminum intestina, assumere. Post coenam cum tristiusculus esset, subito in gyrum cursitare cum graui latratu coepit. Dein quasi fugiens clamansque per plateam concitatus est, inque domum delatns concidit in latus sinistrum, conuulsionibus correptus est, et cum exspirabundus videretur, subito resuscitatus, toruis oculis circumspicere, denuoque cum clamore fugere, parietibus illidere atque eos scandere coepit, ita ut coecum factum esse inde appareret. In aulam domus tandem sub perpetuis clamoribus veniens, ibidem

dem praeceps in puteum ruit, in quo quiritans circumnatabat. Inde extractus positusque in conclavi haud diu cursitare potuit, curvato sinistrorum corpore. Dein concidit, tumque horrendis conuulsionebus iactatus est. Prima accessio cum clamore, reliquae cum stertore fiebant. Oculi semper erant aperi. Accedebat subinde rigida paralyticus pedis unius aut duorum alterorum. Sensus omnis aberat. Mitescebant tandem conuulsiones, et versus horam IV. sub accessionibus rarioribus iterum vacillans cursitare inque omnes latebras sese abscondere tentabat. Vespere debilis atque pede anteriori dextro paralytico iacuit in ventre, capite perpetuo nutans, omni odo- re, visu, tactu audituque orbatus. Atque in hoc sta- tu usque ad primum Iunii permansit: Tum inueni eum in latere iacentem summeque debilem, paralyti- co pede, atque lente et debiliter stertentem; die po- stero tandem mortuum rigidumque. Secto postridie cadavere, bilis magnam vim deprehendi, quae vici- na tinixerat atque anteriorem partem musculi dia- phragmatis penetrauerat, miroque modo dextri pul- monis medium lobum macula ampla infecerat. Cor- pus et praesertim intestina erant exsanguia, haecque nigricantia a contentis. Aperto ventriculo assumta die XXX. Maii omnia integra ibi reperiebantur, amur- ca nigra, subfuscata, liquida, tincta eique innatantia: Intestina omnia et maxime crassa amurca simili cum multis flatibus repleta relaxataque. Reliqua inueni fana.

§. XLII.

Magna etiamsi copia adsumtum hoc venenum; nunquam tamen mortem statim corpori animalium inferre, sed illud tantum languidum facere, Cl. SPROEGELIVS tradit. *t)* Sed contrarium me docuerunt mea, praesertim sextum cum hoc veneno captum experimentum, in quo a drachma vna cum dimidia post quinque horas canem imperfectum vidi. Refert idem SPROEGELIVS, se primum cani dedisse drachmam dimidiā, vnde aliquoties vomuisset vehementioribus cum conatibus totiusque corporis motibus conuulsis et tremoribus, symptomatibus autem breui cessantibus. *u)* Deinde se dedisse narrat drachmam vnam, postea duas et tandem tres, sed nullum animal inde fuisse iugulatum, ipsa saltem symptomata a maiori dosi parum fortiora quam a minori fuisse. *v)* Et paulo ante inquit, *experimenta ceterum cum Saccharo Saturni saepissime, et maxima dosi repetii, nullum vero aliud effectum, quam in experimentis antecedentibus memoratum, obseruare potui.* De quo nescio quid cogitem!

§. XLIII.

Haud paucae ceteroquin extant obseruationes, quibus vis deleteria huius veneni comprobatur; quarum nonnullas hic inserere haud incongruum videtur. Quidam iuuenis Studiosus, annos circiter XX. natus, pollutionibus nocturnis saepe vexatus, alioquin sanis-

t) Disp. citat. §. 31.

u) Disp. cit. §. 30,

v) §. 31.

sanissimus, emit a pharmacopoeo drachmas circiter quinque Sacchari Saturni, hocque reiteratis vicibus ad scrupulum vel drachmam dimidiā in cereuisia ante decubitum sumvit. Quo factō paucis praeterlapsis hebdomadibus, cum pallore faciei in atrophiam est coniectus et pertinacissimam alui obstructionem, cum assiduo languore et lassitudine et anxietatibus praecordiorum, sustinuit. Tandem dolores accessere intolerabiles ac circa vmbilicum maxime continue ardentēs, atque lancinantes, cum appetitu prostrato, inextinguibili siti, ructibus et vomitu acido bilioso. Vrina perpetuo turbida cum sedimento crasso quasi sterncoreo excernebat. Extremitates sensim magis frigebant, et pulsus lento gradu incedebat. w) Sub dulcedine eius quandam acredinem latitare intestinis valde inimicam, profitetur RIEDLINVS, simulque narrat, virginem quandam, quae mania ex utero laborauerat, cuique hoc Saccharum in magna quantitate propterea exhibuerat, inde, malo primario cessante, in tanta ventris tormenta incidisse, ut clamore et euallatu totam domum compleuerit, pinguemque alias et obesam totam ferme consumtam fuisse, variaque medicamenta frustra eam in usum duxisse, donec tandem ad mucilaginem seminum Cydoniorum deuentum fuerit, cuius ope breui omnis dolor euanuerit. x) Lither-

w) vid. SIGISMUNDI TOLCKEMIT diss. de Sacch. Saturn.
usu et abusu. Lugd. Bat. 1712. §. 22. p. 13.

x) VITI RIEDLINI Lin. Med. A. 1695. Mens. Matis, Obs.
31. p. 154.

thargyrium eiusdem esse indolis, tristis eorum docuit experientia, qui vino Lithargyrio mangonizato usi sunt. Malignos exhalationum saturninarum effectus quis est qui nesciat? y)

CAP. VII.

DE

TVRPETHO MINERALI.

§. XLIV.

EXPERIMENTVM I.

D. XXVI. Febr. hora pomeridiana IV. Feli iuueni, foemellae, Turpethi mineralis scrupulum cum aqua infudi. Sed dum infunderem, bestia praeter omnem expectationem illico extinguebatur. Dubitans, cui casui hoc phaenomenon adscriberem, statim cadauer aperui. Omnia imi ventris viscera sanissima apparebant; aperto autem pectore causa mortis facile occurrebat. Pulmones enim sanguine erant suffusi, atque pharmacum per omnes asperae arteriae ramos vsque ad ipsorum extremitates descenderat. Cum frustulum pulmonis premerem, multa spuma aerea inde exiuit. Oesophagus aliquantum huius phar-

y) vid. BERN. RAMAZZINI *de morbis artificum Diatrib.*
Cap. V. de figurorum morbis p. 41. seq. IO. ANDR. SE-
GNERI Disp. de Colica saturn. Metallurg. Resp. I, G. II-
semann. Goetting: 1752.

pharmaci continebat; in ventriculo autem, qui cibis repletus erat, nihil eius inueniebatur.

EXPERIMENTVM II.

D. XV. Mart. hora pomeridiana III, Feli adultiori, masculo, infudi Turpethi min. scrupulos duos cum aqua. Paulo post adsumtos antea cibos euomuit. Posthaec sanguis viscida subspumosa ex ore manabat, aderantque saepe vomendi conatus, sed inanes. Hora VI. cibum oblatum recusavit, tristis et imbecillis in dextro latere iacuit, eiulauitque saepe. Hora VII. imbecillitas valde augebatur, et hora dimidia post distentibus pedibus mortuus est. Dislecto cadavere sequentia adnotauit: Intestinum colon valde distentum, stercore atro-fusco, tenui, plenum, interne leuiter inflammatum: Intestina reliqua muco albo valde crasso, intermixtis vesiculis aereis, obducta: Duodenum contractum, rugosum, inflatum, mucum quendam ex albo fuscum continens: Vesicam vrinariam valde contractam, ut nulla fere superesset cavitas: Hepar punctis albis notatum: Vesicam felleam flaccidam, bile subviscida, fulua: Septum intermedium ad cuspidem cordis areola inflammatata notatum: Lobos pulmonum, praesertim in latere sinistro, sanguine sugillatos: Sanguinem cordis atrum crassum. In ramis bronchiorum particulae quaedam Turpethi haerebant.

§. XLV.

In quibusdam casibus laudabile emeticum præbere Turpethum, sed incertum esse effectum, inse-

quente saepe colica : Noxam vero non in medicamento, sed in praeparatione quaerendam, Celeberrimus Hill tradit. z)

CAP. VIII.

DE
SVLPHVRE AVRATO ANTIMONII TER-
TIAE PRAECIPITATIONIS.

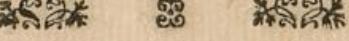
§. XLVI.

EXPERIMENTVM I.

D. XV. Febr. hora pomeridiana III, Feli adulto, sexus masculini, Sulph. aurat. antim. tertiae praecip. grana XVI. cum aqua infudi. Post horam euomuit massam Sulphure aurato tinctam; ceteroquin bene se habere visus est. Paulo post aluum fluidam cum vrina depositum. Aliquoties postea vomuit et purgauit. Tranquillus dehinc et tristis uno loco se continens, omnem cibum, carnemque adeo, abhorruit. In eodem statu octo omnino dies absque omni cibo permanxit. Deinde primo lactem et demum omne genus cibos iterum appetiit, pristinamque sanitatem recuperavit.

CAP.

z) *History of the Mat. Med.* p. 63.

CAP. IX.
DE
C O B A L T O.

§. XLVII.
EXPERIMENTVM I.

D. XI. Maii, versus tempus meridianum, Cato robusto Cobalti scrupulum ex aqua dedi. Is statim summopere inquietus redditus est, aluum deiecit, vehementer clamitauit et circumcursitauit. Augescente malo corpus tremens iactauit, parietes et obuia quaevis scandere conatus, atque vrinae magnam copiam eminxit. Conuelli tum subinde coepit cum eiulatu, pugnauitque cum alio cato. Post meridiem in latere iacuit, artus agitans seque interdum iactans, amens, viso homine eiulans et cum stertore respirans. Versus horam III. in latere semianimis iacuit, lacefistus clamauit cum aliqua difficultate, periodice conuulsus pauloque post mortuus repertus est, artubus rigidis. In puncto mortis magnam muci purulenti vim excreuit, cum taeniis, quas aluerat, integris. In dissectione pulmones liudi inuenti. Ventriculi cardia et pylorus constricta, superficies atroci inflammatione obsessa. Intestina purulento muco plenissima. Sanguis ater semigrumosus circa cor. Cobalti puluis antro pylori inhaerebat.

§. XLVIII.

Filia quaedam nouercam arsenico rubro, patrem vero et tres forores cobalto occidit. Arsenicum rubrum

brum dedit cum brassica rubra, vnde nouerca inter maximas abdominis tortiones vehementissimosque vomitus paucis post horis mortua est. Pater et forores post assumptum cobaltum inter vehementissima tortina, vomitus et frigidos sudores mortui; pater post horas IX, puella sexennis post VIII. horas, puella duorum annorum cum dimidio, quae tantummodo reliquias pulvis, cui immixtum erat cobaltum, ex olla eraserat, post VI. dies. a)

§. XLIX.

Neque externe sine periculo hoc veneno uti licet. Foeminae pauperioris filia scabie capitis laborabat, mater, ut malum debellaret ac ulcera sanaret, puluerem cobalti inspersit, vnde filia intra paucas horas miserrime mortua est. Hanc observationem ex praelectionibus III. HALLERI narrat SPROEGELIVS, simulque refert, se in cane scabioso idem experimentum instituisse, eundemque inde effectum expertum esse. b)

a) Act. Nat. Curios. Vol. V. Obs. 102. p. 355.

b) Disp. cit. §. XXVIII. p. 61.

SECTIO

SECTIO III.

DE
VENENIS EX REGNO ANIMALI.

§. L.

Cum vnico tantum huius regni veneno experimen-
tum capere mihi licuit, scilicet cum
Cantharidibus.

D. XXI. Febr. hora pomeridiana IV, eidem cani,
qui antecedente die Mercurii praecip. alb. scrupulos
duos acceperat, sanitate penitus recuperata, pulueris
Cantharidum drachmam cum aqua infudi. Hora V.
panem oblatum accepit quidem, sed deglutire, pro-
pter imbecillitatem vti videbatur, non potuit, cete-
rum tranquillus in vno loco se tenuit. Hora VIII.
valde fuit imbecillis, panem butyro illitum omnino
recusans. Sequenti nocte, semper fere miserrime
eiulans, ter circiter aluum cum satis magna copia san-
guinis depositus. Altero mane sensim debilior factus est.
Hora IX: in vnum latus decubuit, omni sensatione
priuatus, ad omne genus torturae insensibilis, nulla vi-
tae signa praeter respirationem ostendens. In hoc
statu manebat vsque ad meridiem, et tunc demum
placide extictus est. Aperto cadauere vesica vrina-
ria deprehendebatur contracta, rugosa, continens
vrinae turbidae pauxillum, in fundo areolis quibus-
dam inflammati notata. Intestinorum totus fere tra-
etus externe rubens, interne aere inflatus, valde in-

I flam-

flammatuſ, in locis quibusdam instar panni atri coloratus. In renibus et hepate nihil praeter naturam vidi. Vesica fellea ad summam rigiditatem diſtenta, bile viscida atro-fulua erat plena: Pulmones sanguine fugillati, inflammati. Ventriculi cordis eiusque auriculae sanguine atro, valde coagulato, turgidissimi.

§. LI.

Multae de infelici cantharidum uſu extant obſeruationes: Iuuenis quidam, ex deuoratis XII. cantharidibus, doloribus ventriculi, ventris, renum, imo totius corporis, doloroſoque mihi cruento afflictus eſt. c) Miles quidam, a nimio uſu ueneris labefactatus, a vetula quadam ad uenerem excitandam accepit puluerem ex cantharidibus. Paulo poſt dolorem ad vesicam, maxima cum vrinae difficultate et inflammatione penis pati incipit. Medicus consultatus varia quidem tentauit, verum tantien crescentibus doloribus aeger periiit. Aperto abdomen inuenta ſunt vesica, vrethra et renes exulcerata. d) Cuidam viro exhibitae ſunt cantharides: Vnde ab ore ad vesicam uſque cuncta ipſi erodi ſentiebantur, picem aut simile quiddam cedriae ore exſpirauit, dextra praecordia inflammata ſunt, vrinam aegre reddere potuit, imo ſanguinem cum lotio subinde emiſit, ſtrigmenta non ſecus atque dysentericus alio deiecit, fastidia expertus eſt, animo defecit, obortaue vertigine concidit. e)

§. LII.

c) GUIL. FABR. HILDANI *Obſ. XCIX.* p. 632.

d) vid. IOSEPH. LANZONI *Oper. T. III. Animadueraſ. XVIII.* p. 478.

e) PETRI FORESTI *Obſeruat. Lib. XXX. Obſ. VI.*

§. LII.

Neque externus vius semper securus est. Ex adplicatis cuidam ad genu tumore obsessum cantharidibus oriebantur inquietudo, febris, dolor lumborum, renum et totius ventris, cui mox tantus ardor vrinae successit, ut sine cruciatu et eiulatu ne guttulam quidem (guttatim autem et sanguinolenta exstillabat) emittere potuerit. Ablato vesicatorio cesarunt symptomata, ipsoque iterum adplicato redierunt, imo ingrauescebant. f) Sexennis puella, post curatam vrinae incontinentiam fluxiones oculorum doloresque passa, a vesicatorio ad nucham applicato in lethalem incidit diabetem. g)

f) HILDANI Obs. 98. p. 631.

g) Ephem. N. C. Dec. II. Ann. VII. Obs. 86.

TANTVM.

